

bundet til det enkelte år, og som fortages, hvis de ikke foretages i det pågældende år. I øvrigt kan begrænsningen af afskrivning på driftsmidler kun ske inden for den del af afskrivningen, der overstiger 10 pct. af saldoværdien, og begrænsningen af afskrivning på bygninger og særlige installationer i bygninger kun inden for den del, der overstiger 2 pct. af anskaffelsessummen.

Stk. 4. Begrænsning af afskrivninger m. v. efter stk. 1 skal dog kun ske, hvor privatforbruget, nedrundet med 5.000 kr., overstiger 50.000 kr.

Stk. 5. En skattepligtig, hvis skattepligtige indtægt er forhøjet efter reglerne i denne lov, fortaber ikke derved de pågældende afskrivninger m. m., idet disse umiddelbart af den skattepligtige kan overføres til et senere regnskabsår."

Til § 2.

2) Paragraffen affattes således:

„§ 2.

Loven har virkning fra og med indkomståret 1975.“

Ny paragraf.

3) Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

Bestemmelsen i § 28 optages til revision i folketingsåret 1977-78.“

Bemærkninger til ændringsforslagene.

Som nævnt i den af skatte- og afgiftsudvalget den 7. juni afgivne betænkning var udvalgets flertal indforstået med, at 3. behandling af lovforslaget blev udskudt til septembersamlingen, idet man ikke ville afvise at tage hensyn til, at der fra det af finansministeren nedsatte tremandsudvalg kunne fremkomme forslag, som eventuelt kunne give anledning til ændringer.

Efter en gennemgang af tremandsudvalgets betænkning af 28. august 1974 kan flertallet gå ind for, at der sker en vis forenkling og ændring af lovforslaget. Flertallet ønsker at præcisere, at lovforslaget aldrig har været begrundet med provenumæssige virkninger. At lovforslagets gennemførelse kun vil med-

føre et ringe provenu, er efter flertallets mening slet ikke afgørende. Tværtimod er det ved forelæggelsen i sin tid netop de skattemæssige betragtninger, der har været det afgørende i denne sag, og det er også fremhævet, at gennemførelsen af denne nyordning ville betyde, at de pågældende skatteydere selv ved opgørelsen af deres skattepligtige indtægt ville indrette sig efter de nye regler, således at der formentlig vil fremkomme meget få sager til afgørelse af skattemyndighederne. At lovforslaget endvidere begrænser sig til afskrivninger m. m., er heller ikke nogen relevant indvending. Det er udvalgsflertallets opfattelse, at man ikke kan vente længere med at tage fat på disse problemer, selv om det sker på et begrænset område. I øvrigt har man noteret sig, at finansministerens udvalg netop selv siger, at det ikke er muligt at give en generel regel til begrænsning af nul-indkomsterne.

Skatte- og afgiftsudvalgets flertal kan tilslutte sig tremandsudvalgets foreslag om, at indskud på etableringskonto udgår, og ligeledes, at begrænsningen i nedskrivning på varelagre m. m. kun skal ske inden for det beløb, hvormed nedskrivningen er forøget i forhold til året før. Flertallet kan også gå ind for, at der trods begrænsningen i afskrivningerne dog altid skal kunne bevares en vis afskrivning, således som nu foreslået i stk. 3. Man kan endvidere tilslutte sig, at reglen i stk. 4 forenkles, således at begrænsningen af afskrivningerne kun skal ske, hvor privatforbruget overstiger 50.000 kr. Tremandsudvalgets betænkning foreslår her, at der samtidig gennemføres en nedrundingsregel på 2.000 kr. Vi er enige i, at en sådan regel er praktisk, og vi foreslår her et noget større nedrundingsbeløb, nemlig 5.000 kr., hvilket er høj grad vil lette administrationen. Også tremandsudvalgets forslag om, at man, hvis man gennemfører denne 50.000 kr.s regel, da kan undvære reglen om de nyetablerede, kan vi tilslutte os og har formuleret det nye stk. 4 i overensstemmelse hermed.

I øvrigt indeholder tremandsudvalgets betænkning en række nyttige synspunkter vedrørende opgørelsen af privatforbruget, som bør indgå i finansministeriets arbejde med udformningen af de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget efter stk. 2. Skulle det under dette arbejde vise sig, at der